MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYIMLAR ve BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNCE HER HAFTA PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKARILIR İLGİLİ MAKAM VE MÜESSESELERE PARASIZ GÖNDERİLİR.

T. C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEBLİĞLER DERGİSİ

YILLIK ABONESİ 1000 KURUŞTUR. ABONE TUTARI MALSANDIKLARINDAN BİRİNE YATIRILMALI VE ALINACAK MAKBUZ MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYIMLAR VE BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE GÖNDERİLMELİDİR.

CİLT: 36 19 MART 1973 SAYI: 1738

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI SAYIN SABAHATTİN ÖZBEK'İN ÖĞRETMEN OKULLARININ 125. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ DOLAYISIYLE YAPMIŞ OLDUKLARI KONUŞMA

Değerli öğretmenler, sevgili öğretmen adayı arkadaşlarım,

Öğretmen Okullarının 125. kuruluş yıldönümünde sizleri içten sevgi ve saygılarla selâmlarım.

Batılı anlamda öğretmen yetiştirmek amacıyla kurulan Öğretmen Okulları, 16 Mart 1848'den bu yana, 125 yıldır, Türkiyemizin en buhranlı dönemlerinde meydana gelmiş çeşitli askerî, siyasî ve kültürel olaylarda fedakârca ve şerefle vazife gören öğretmenler yetiştirmiştir. Özellikle Cumhuriyetten sonra Türk öğretmeni, Atatürk'ün önderliğinde, O'nun yol göstericiliği ile Cumhuriyet Türkiyesinin kurulup yaratılmasında, yurdumuzun hızla ilerleyip bugünkü seviyeye ulaşmasında birinci derecede rol oynamıştır ve bundan sonra da oynamağa devam edecektir.

Mesleğimizin bu çok mutlu yıldönümü öğretmenlerimize kutlu olsun.

Öğretmenlik mesleğinin batılı anlamda yeniden organize edilmesinin bu yıldönümünde Öğretmen Okullarımızın bugünkü durumuna, öğretmenliğin belli başlı problemlerine çok kısa da olsa değinmeyi faydalı buluyorum. Cumhuriyetimizin 50. yıldönümünü kutlamağa hazırlandığımız bu günlerde böyle bir muhasebe aynı zamanda öğretmen okullarımızın 50 yıl içinde nasıl bir gelişme takip ettiğini de gösterecektir.

Cumhuriyetimizin ilk yıllarında sadece 20 İlköğretmen, 1 Yüksek Öğretmen okulumuz vardı. 1926'da bunlara Gazi Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü katıldı. Bugün 89 İlköğretmen Okulu, 2 Sanat Öğretmen Okulu, 16 Eğitim Enstitüsü ve 6 Yüksek Öğretmen Okulumuz var ve öğrenci sayıları bu ders yılında İlköğretmen Okullarında (58.973), Eğitim Enstitülerinde 9 bine yakın, Yüksek Öğretmen Okullarında (1.441), Meslekî ve Teknik Yüksek Öğretmen Okulları ile Sanat Öğretmen Okullarında (2.500)'e ulaşmış bulunmaktadır. 1971 - 1972 Öğretim yılı sonunda İlköğretmen Okullarından (16.982), Eğitim Enstitülerinden (1.423), Yüksek Öğretmen Okullarından (326), Meslekî ve Teknik Yüksek Öğretmen Okulları ile Sanat Öğretmen Okullarından (600) öğretmen adayı mezun olmuş ve eğitim ordusuna katılmışlardır. Böylece öğretmen sayımız (220.884)'e ulaşmıştır. Bu sayı 1928'de (18.273) idi.

Sadece bu rakamlar bile 50 yıl içinde öğretmen yetiştiren okulların görevlerini nasıl yaptıklarını, nasıl bir gelişme içinde bulunduklarını göstermeye yeter kanaatindeyim.

Ancak, biz bu gelişmeyi henüz yeterli saymıyoruz. Çünkü, bugün ilkokullarımızın öğretmen ihtiyacını tam karşılar hale gelmiş olsak bile, orta dereceli okullarımızda öğretmen açığımızı hâlâ kapatabilmiş değiliz.

Ayrıca öğretmen yetiştirmede hedefimiz sadece sayı bakımından ihtiyacı karşılamak değildir. Öğretmenleri aynı zamanda daha iyi ve bu günün şartlarına uygun olarak yetiştirmek kararındayız. Bu amaçladır ki, Millî Eğitim Reformu Stratejimizde ve Yüce Meclislere sunduğumuz Millî Eğitim Temel Kanunumuzda öğretmenlik mesleğinin lâyık olduğu ilgi ve çekiciliğe kavuşturacak bir takım özendirici tedbirlere yer verdiğimiz gibi hangi kademede olursa olsun bütün öğretmenlerimizin yüksek öğrenim görmelerini sağlayacak esasları da öngörmüş bulunuyoruz. Bu öğrenimi, (Liseye) dayalı olarak lisans öncesi, lisans ve lisans üstü seviyelerde yatay ve dikey geçişlere imkân verecek şekilde yeniden düzenlemekteyiz.

Değerli meslektaşlarım,

Biraz önce Cumhuriyetimizin 50. Yıldönümünü kutlamağa hazırlandığımızdan söz ettim. Genç Cumhuriyetimiz birkaç ay sonra 50. yılını dolduruyor. Bu 50 yıl içinde Milletimiz, dâhi kurucusunun koyduğu esasları takip ederek büyük atılımlar yapmıştır. Cumhuriyetin 50. yılına gelişme yolunda hızla ilerleyen dinamik bir millet olarak girmekteyiz. Bugün yurdumuz büyük ve hızlı bir iktisadî sosyal ve kültürel kalkınma içindedir.

Ama Milletlerin sosyal ve siyasî çehresini değiştiren büyük hareketler hiçbir sarsıntı yaratmadan, kolaylıkla başarıya ulaşamaz ve her reform hareketinde elbetteki bazı sosyal problemler, sosyal huzursuzluklar doğacaktır. Bu yüzdendir ki, Milletimizin ilerleme ve gelişme yolundaki her hamlesi iç ve dış düşmanlarımızı endişelendirmekte, onları kendi çıkarları hesabına daima bu hamleleri başarısızlığa uğratma gayretine sevketmektedir. Nitekim,

Milletimizin uzun bir hazırlama döneminden sonra giriştiği plânlı kalkınma hamlesi de, bu sebeplerle, 1961 Anayasa'sının getirdiği geniş hürriyet havasından da ustaca faydalanan beynelmilel komünizmin kundaklamasına maruz kalmış ve Türkiye Cumhuriyeti kuruluşunun 50. yıldönümü eşiğinde yok olma tehlikesi ile adeta burun buruna gelmiştir.

Bugün, Ordumuzun müdahalesi ve gayretleri sonucunda bu tehlikeden kurtulmuş bulunuyoruz. Ama tehlikeyi tamamen geçmiş sayabilir miyiz? Yarın, en küçük bir fırsat doğduğunda anarşik olayların yeniden başlamayacağından emin olabilir miyiz?

Bu sorulara "Evet" diye karşılık vermek biraz güçtür.

O halde yurdumuzun bir daha aynı tehlikelerle karşılaşmaması için Milletçe gerekli her tedbiri vakit geçirmeden almak zorunluğundayız.

Milletçe diyorum, ama biliyorum ki bu konuda en büyük görev Türk aydınına ve aydınların büyük bir bölümünü teşkil eden Türk Öğretmenine düşmektedir. Çünkü Büyük Atatürk'ün dediği gibi "Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak muallimlerdir" ve yeni nesli Cumhuriyetin fedakâr öğretmen ve eğitimcilerini onlar yetiştirecektir, yeni nesil onların eseri olacaktır. Bunun içindir ki, yarının Türkiyesinin manevî mimarı olan Türk Öğretmeni büyük bir sorumluluk taşımaktadır.

Aziz meslektaşlarım,

Evet, yeni nesiller yarının gelişmiş Türkiyesi sizin eseriniz olacaktır. Bu eseri yaratırken önünüzdeki tek rehber Atatürk'tür, Atatürkçülüktür... Atatürk'ün Türkiye'yi yıkılmaktan ve mahvolmaktan kurtarırken, büyük ve ebedî Türkiye Cumhuriyetini yaratırken takip ettiği yol inkılâplarla medenî milletler seviyesine ulaşma prensibidir.

Atatürk halkçı idi. Fakat bu halkçılık bir doktrin halkçılığı değildir. Bu halkçılık, halkı basamak yaparak yükselme, halkın sırtına binerek onu uşak gibi kullanarak siyasi hakimiyet kurmak değildir. Bu halkçılık, halkı sevmek, halka inme, halkla beraber olmaktır. Halka inanmaktır. Halkın sevincini, halkın acısını kendi içinde duymak, halka hizmet etmektir. Atatürk daha 15 Mayıs 1919'da İstanbul'dan Samsun'a hareket ederken tasarladığı büyük hareket için sadece Türk Milletine güveniyor, ona inanıyor ve sadece ona dayanmak gerektiğini biliyordu. Bütün Kurtuluş Savaşımız O'nun ve arkadaşlarının bu inançta, bu güvende ne kadar haklı olduklarının müstesna örnekleri ile doludur.

Kurtuluş Savaşından sonra Atatürk Cumhuriyetini kurarken inkılâplarını, tasarlayıp uygulamaya geçirirken de radikal iktisadî ve sosyal kararlar alırken de sadece halka inanmış, halka güvenmiş ve sadece halkın sağduyusuna, kendisine karşı beslediği sevgi ve güvene dayanmıştır.

Aziz öğretmen arkadaşlarım;

Atatürkçü bir aydın olarak sizde bir taraftan aşırı ve sapık ideolojilerin sözde ilmi bir hakikat olarak kabul ettirmeye çalıştıkları şekilde halkı, bir robot, bir üretim aracı olarak göstermeye, gizli ve ideolojik hesaplarla bölmeye çalışanları uyaracak, doğru yola davet edecek ve onların gerçekleri görmesine yardım edeceksiniz; diğer taraftan da halk gerçekleri sevecek, ona inanacak, halka güvenecek ve hizmet edeceksiniz, ve bir öğretmen olarak da bu sevgiyi, bu inanç ve güveni bu hizmet aşkını öğrencilerinize aşılıyacaksınız.

Atatürk Cumhuriyetçidir. Bu Cumhuriyetçilik milletin tam ve mutlak anlamda serbestçe belirmiş idaresine yani millî iradeye dayanan bir demokratik idare anlayışını ifade etmektedir. Atatürk 19 Mayıs 1919'da Samsuna çıkışından 23 Nisan 1920'de Büyük Millet Meclisinin toplanmasına kadar geçen olaylar içinde, Erzurum ve Sivas kongrelerinde millî iradeye olan güven ve bağlılığını birçok vesilelerle ve fiilen gösterdiği gibi İstanbul'a karşı millî Türk Devletinin temellerini atarken de aynı ilkeyi temel taşı olarak koymuştur. Millî Türk Devletinin ilk anayasasının birinci maddesi aynen "Hakimiyet, kayıtsız şartsız milletindir. İdare usulü, halkın mukadderatını bizzat ve fiilen idare etmesi esasına dayanır" şeklindedir. Ve Atatürk Kurtuluş Savaşının en buhranlı günlerinde dahi Millî iradenin tek ve gerçek temsilcisi olan Büyük Millet Meclisinin yetkilerini biraz olsun kısıtlamayı aklına getirmemiş; Büyük Zaferden sonra büyük ve ebedî Türkiye Cumhuriyetini kurup Devrimlerini birer birer uygulamaya koyarken de bu prensipten fedakârlık etmemiştir.

Onun Türk Gençliğine emanet ettiği Türkiye Cumhuriyeti yine O'nun hazırladığı müsait ortama dayanarak 1945'de çok partili hayata geçebilmiş 1961 Anayasasının bugün kazandığı son şekli ile gelişmesini tamamlamıştır.

Atatürk devletçi idi. Fakat bu devletçilik hiçbir zaman doktriner anlamda bir devletçilik olmamıştır. Bu devletçiliğin iktisadî olduğu kadar sosyal bir hedefi vardır. Atatürk Devrinde kurulan devlet sanayii ile bir taraftan özel teşebbüse örnek olmak, diğer taraftan da yurttaşlara kabiliyetlerine göre çalışma alanları açmak, amacı güdülmüştür. Bu amaçlar dikkate alınınca Atatürk'ün devletçiliğinin bir devlet işletmeciliği olmadığı anlaşılır. Atatürk'ün devletçiliği sosyal devletçiliktir.

Atatürk'ün devletçilik konusundaki bu görüşü bugünkü anayasamızda karma ekonomi sistemi ve sosyal devlet deyimi ile ifade bulmuştur.

Ancak, iktisadî ve sosyal olayları 19. yüzyıl görüşlerine dayanarak ve muhakkak, belli doktirinlere bağlamak istiyenler vardır. Bunlar, Atatürk'ün devletçiliğinde bir çeşit sol doktrin uygulaması görmeye çalışmaktadırlar.

Halbuki Atatürk, bütün düşünce ve uygulamalarında hiçbir doktrine iltifat etmemiş iktisadî ve sosyal olayları akılcı bir yolla kendi şartları içinde en uygun çözüm şekillerine bağlamıştır.

Aziz öğretmenler;

Laiklik, Atatürk'ün en önemli saydığı ilkelerden biridir. Bu ilke, dinin siyaset ve devlet işlerinden ayrılmasını, herkese din ve vicdan hürriyeti sağlanmasını ifade eder.

Din, Allah'la kul arasında, ferdin vicdanında yer alan, ona en büyük huzuru veren bir duygular ve inançlar manzumesidir. Bu duygu ve inanç müessesesinin siyasetle, devlet işleriyle bir ilgisi olmamak gerekir. Dinin, siyaset işlerine, devlet idaresine karıştığı, karıştırıldığı devirlerde bütün dünyada olduğu gibi Osmanlı İmparatorluğunda da çok zararlı olmuş, milletimiz bu yüzden büyük ızdıraplar çekmiştir. Bunun içindir ki Atatürk, lâikliği, Türkiye Cumhuriyetinin temel ilkelerinden biri olarak almıştır.

Lâiklik, bugünkü anayasamızın da temel ilkeleri arasındadır.

Din, Allah'la kul arasında, ferdin vicdanında yer alan, ona en büyük huzuru veren bir duygular ve inançlar manzümesidir dedim. O halde insan dinin inançlarında her türlü baskıdan uzak olmalı, ibadetini tam bir hürriyet içinde yapabilmelidir. Ama bunun yanında insan, dini inanışlarında, ibadetinde kendisi için nasıl bir hürriyet istiyorsa aynı hürriyetin başkaları içinde var olduğunun gerekli olduğunu düşünmeli, başkalarının dinî kanaat ve inançlarına hürmet etmelidir, lâikliğin bir yönü de bu müsamahayı sağlamaktır. Yani dini vecibelerini yerine getiren, ibadetini yapan bir kimseyi yobazlıkla gericilikle damgalamağa hakkımız olmadığı gibi dini inançları, vicdani kanaatları bizden farklı olanları kötülemeye, dini inanç'arı zayıf kimselere zındık demeğe de hakkımız yoktur. Biz, herhangi bir dini inanca, vicdani kanaate sahip olmakta ne kadar hür isek, başkaları da bizim kadar hürdür. Biz nasıl, inançlarımıza karşı başkalarından müsamaha bekliyorsak, onlar da bizden kendi inançları için, aynı müsamaha ve saygıyı beklemektedirler.

Görüyorsunuz ki lâikliğin temelinde inançları yasaklamak veya kısıtlama değil, vicdan hürriyeti, müsamaha ve saygı vardır. Bölücülük, karşı tarafa iticilik değil, birleştiricilik, barıştırıcılık vardır...

Ama, aşırı akımlar böyle midir? Lâikliği böylemi anlamaktadırlar? Hayır......

Dinsizliği bir devlet politikası olarak benimsemiş bulunan aşırı sol, geri kalmışlığımızın bütün suçunu dine yüklüyerek, dini vecibelerini yerine getiren, ibadetini yapan yurttaşlarımıza gerici, yobaz damgasını vurmakta onların inançları ile alay etmekte dini küçük düşürmeye, halkımızın gerici - ilerici diye âdeta biribirine düşman iki kampa ayırmağa çalışmakta ve bütün bunları yaparkende Atatürk'ün lâiklik ilkesine dayandığını iddia etmektedir.

Dine ve şeriata dayalı bir devlet kurmak hayali peşinde olan aşırı sağ ise lâikliğin din düşmanlığı olduğu iddiası ile dini, fert ve toplum hayatına devlet idaresine nizam veren tek temel unsur olarak kabul ettirmeye çalışmakta, yurttaşlarımızı dindarlar - dinsizler şeklinde ikiye bölerek samimi inanç sahiplerine, kendileri gibi düşünmeyenler aleyhine tahrik etmektedirler.

İşte değerli meslektaşlarım, bu bölücülerle bu sapıklarla sizler mücadele edecek, iki aşırı ucun açık - kapalı, çeşitli kılıklarda yapacakları propagandalar ve telkinleri sizler etkisiz bırakacak, lâikliğin hakiki anlamını Türkiyeye için önemini etrafınıza ve öğrencilerinize sizler anlatacaksınız.

Atatürk İnkilâpçıdır. Bu, akılcı ve gerçekçi büyük devlet adamı, kurtuluş savaşı sırasında 23 Nisan 1920 de millî hâkimiyet millî idare formülü ile saltanatın tasfiyesine girişmiş, 29 Ekim 1923'de cumhuriyeti kurarak bu tasfiyeyi tamamlamıştır. Cumhuriyetimizin temel direklerinden birisi "Hakimiyetin kayıtsız şartsız milletin olması" ise ikincisi halifeliğin tasfiyesini ifade eden "din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması" yani lâik devlet anlayışıdır. Bu iki temel ilke teokratik osmanlı devletini tasfiye eden vechesiyle köklü bir değişme olup kurulan genç cumhuriyetin sonraki yıllarda millî, fakat aynı zamanda batılı karakterde ve ilmin rehberliğinde yenileşip gelişmesini sağlayan devrimlerin de temelini teşkil etmiştir. Bunun içindir ki inkilâpçılık, bu karakteri ile cumhuriyetimizin dinamizmine, milletimizin batı medeniyeti seviyesine ulaşma azmini ifade eder... Büyük Atatürk'ün sağlığında gerçekleştirilen inkilâplar bunu gösterdiği gibi, onun ölümünden sonra, çok partili demokratik hayata geçişimiz, 1960 dan sonraki plânlı kalkınma hamlelerimiz, günümüzün reform çalışmaları, bu dinamizmin ve bu azmin açık örnekleridir.

Değerli meslektaşlarım,

Elbette Atatürk'ün bu ilkesini de şu veya bu istikamette tefsire kalkışanlar, milletimizin 50 yıllık Cumhuriyet devrindeki başarılı hamlelerini çeşitli ideolojik görüşlerinde etkisi ile, küçültmeğe çalışanlar bulunacaktır. Onlara kapılmayınız. Unutmayınız ki Türkiyemiz maddî manevî her alanda büyük bir ilerleme kalkınma ve gelişme içindedir. Ve hiçbir kuvvet buna engel olmayacaktır, olamayacaktır.

Atatürk milliyetçi idi. Fakat bu milliyetçilik, ayırıcı, bölücü, karşı tarafa itici bir milliyetçilik değil Atatürk'ün akılcı ve gerçekçi şahsiyetinin tarihî olaylarından süzerek şekil verdiği birleştirici, uzlaştırıcı, sevgiye dayanan bir milliyetçiliktir.

Bu milliyetçilik, Türkiye topraklarını vatan saymak, ama öyle bir vatan ki en küçük parçası bir tehlikeye düştüğü zaman bunun ıstırabını taa içinden duymak ve gerektiğinde bu küçük vatan parçası için hayatını seve seve

efda edebilmek; o topraklar üzerinde yaşayanların acılarını kendi acısı, sevinçlerini kendi sevinci, kıvançlarını kendi kıvancı bilmektir. Bu milliyetçilik, Türk milletinin bir ferdi olmaktan, "Türküm" demekten mutluluk ve gurur duymak; Türkiyeyi yükseltmeyi, Türkiyeyi kalkındırmayı, Türkiyeyi çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkarmayı ülkü edinmiş olmaktır.

Atatürk milliyetçisi için Türkiye Cumhuriyetinin bağımsızlık ve hürriyetini, Türk yurdunun bütünlüğünü, Türk milletinin millî birlik ve beraberliğini korumak, ebediyen yaşatıp devam ettirmek birinci görevdir. Onun bu uğurda göze almıyacağı hiçbir fedakârlık yoktur.

Atatürk milliyetçiliği insanîdir... Bu milliyetçilik bugünkü yurdumuzun sınırları ile çizilmiş, macera ve fütühat heveslerinden arınmış, dünya milletlerini bir aile sayan, her milletin haklarına saygılı fakat, kendi haklarını ve haysiyetini korumakta da kararlı bir milliyetçiliktir...

Bu milliyetçiliğe Atatürk, olaylar karşısındaki düşünceleri, sözleri, tepki ve aksiyonları ile bizzat yaşayarak öz ve şekil kazandırmıştır. Bunun içindir ki biraz önce birer birer inceleyip tahlillerini yaptığım ve aslında hepsi birbirini tamamlayan ve bir bütün teşkil eden ilkeler ve toplumumuzun çehresini değiştiren devrimler bu milliyetçiliğin vasıflarıdır. Yani Atatürk milliyetçiliği, Cumhuriyetçi, lâik, devletçi, halkçı ve devrimci bir milliyetçiliktir.

Bu milliyetçilik, bugünkü anayasamızın başlangıcında ve temel maddelerinde ifadesini bulmuştur...

Görüyorsunuz ki Atatürk milliyetçiliği katı ve doğmatik değildir. Hiçbir siyasî doktrinin izlerini taşımaz. Onda faşistliğin, naziliğin etkilerini bulamazsınız. Onun, Asya ve Afrika'nın yeni yeni bağımsızlıklarını kazanan fakir ve az gelişmiş ülkelerinde komünizmin körükleyip yerleştirmeye çalıştığı kin dolu ve ayırıcı, bölücü milliyetçilikle de bir ilgisi yoktur.

Ama, aziz öğretmen arkadaşlarım, 12 Mart'tan önceki günlerde sapık ideolojilere kendilerini kaptırmış bazı kimseler, o ideolojiler hesabına yurdumuzu parçalamağa, yurttaşlarımız arasında ortaçağdan kalma mezhep ayrılıklarını, mahalli bazı farklılıkları sömürüp kışkırtarak millî birlik ve beraberliğimizi yok etmeğe çalışırlarken kendilerinin Atatürkçü olduklarını iddia etmişler, hattâ bazı saf insanları da kandırabilmişlerdir. Bugün, bunların sesleri kısıldı. Ama yarın ilk fırsat bulduklari anda aynı kışkırtmaları yapacaklardır.

Bunun için daima uyanık olmanız, etrafınızı daima uyanık tutmanız gerekiyor. Uyanık olunuz ve etrafınızı uyanık tutunuz ki Türkiyemiz bir kere daha aynı huzursuzluklarla karşılaşmasın...

Sözlerimi burada bitirirken hepinizi sevgi ve saygı ile selâmlar, başarılar dilerim.

Talim ve Terbiye Kurulu Kararı:

Karar s.: 39 Karar t.: 19-2-1973

Konu: Meslek Temel Ders Kitapları Özel Şartnamesi

Mektupla Öğretim ve Teknik Yayınlar Genel Müdürlüğünün 4 Ağustos 1972 gün ve 611/14507 sayılı, Eğitim Araçları ve Teknik İşbirliği Genel Müdürlüğünün 25 Ocak 1972 gün ve 611/1853 sayılı teklif yazıları üzerine; orta dereceli kız teknik öğretim okulları Giyim Tarihi, Resim, Ev Yönetmeliği, Beslenme ve Besinler Meslek Temel ders kitapları özel şartnamelerinin ekli örneklerine göre kabulü hususunun Bakanlık Makamının tasviplerine arzı kararlaştı.

Uygundur.
19/2/1973
Kemal KERPİÇCİ
Mes. ve Tek. Öğrt. Müs.

BESLENME VE BESİNLER MESLEK TEMEL DERS KİTABI ÖZEL ŞARTNAMESİ

1 — Beslenme ve Besinler Meslek Temel Ders Kitabının yazılmasında 570 sayılı Tebliğler Dergisinde yayımlanan «Okul kitaplarında aranacak genel vasıflar»a uyulmakla beraber, herhangi bir sınıfın öğretim programı yerine kitabın orta dereceli kız teknik öğretim okullarının tümüne cevap verebilmesi gözönünde tutulmalıdır.

2 — Beslenme ve besinler meslek temel ders kitabında ekteki başlıklar gözönünde tutularak gerekli bütün konular işlenmelidir.

3 — Kitapta günümüzün beslenme eğitimi anlayışına uygun görüşlere ve temel ilkelere yer verilmelidir.

4 — Her konunun sonunda konu ile ilgili soruları, gözlem ve uygulama gibi faaliyetleri ve konunun işlenişinde gerekli araç-gereçleri kapsayan bir bölüm ile kitabın sonunda besin kompozisyon tabloları bulunmalıdır.

5 — Kitap 17×24 boyutundaki kâğıtlara basılmalıdır.

6 — Kitap 150 - 200 sayfa civarında olmalıdır.

BESLENME VE BESİNLER MESLEK TEMEL DERS KİTABI

KONULAR:

I — Beslenme İlkeleri:

A — İnsan vücudu, çalışması ve ihtiyaçları:

1 — Enerji ihtiyacı (enerji harcama, enerji ihtiyacı, enerji dengesi),

2 — Karbonhidratlar (görevleri vücutta kullanılması, enerji dengesi yönünden karbonhidratlı yiyeceklerin önemi),

3 — Yağlar (görevleri, vücutta kullanılması, enerji dengesi yönünden önemi),

4 — Proteinler (görevleri, vücutta kullanılması, protein ihtiyacı. dengesi ve protein yetersizliği sorunları),

5 — Madensel maddeler, su (tanımı, vücuttaki görevleri, madensel maddeler yönünden besinlerin değeri),

6 — Vitaminler (tanımı, vücuttaki görevleri, vitaminlere olan günlük ihtiyaç, besinlerin vitamin değerleri),

7 — Normal yetişkinler için beslenme rehberi.

II — Özel Durumlarda Beslenme:

A — Gebe ve emziklilerin beslenme özellikleri,
B — Çocukların beslenme özellikleri,
C — Yaşlıların beslenme özellikleri,
D — Hastaların beslenme özellikleri.

III — Besinlerimiz ve Yemek Planlama:

A — Besin grupları ve aile için yemek planlama:

1 — Etler, kuru baklagiller, yumurta,

2 — Sebze ve meyveler,

3 — Tahıl ve türevleri,

4 — Süt ve türevleri,

5 — Saflaştırılmış besinlerimiz (şeker, yağ, tuz ve diğerleri),

6 — Her gruptaki besinlerin yapıları, özellikleri, besin öğeleri yönünden bileşimleri, enerji değerleri, hazırlama, saklama ve pişirme ilkeleri, üretim ve tüketim durumları.

B — Besinlerimizin sağlığı:

NOT: Bu konular dışında olup işlenmesi yararlı görülen konuların kitaba eklenmesi için teklifte bulunulabilir.

EV YÖNETİMİ MESLEK TEMEL DERS KİTABI ÖZEL ŞARTNAMESİ

1 — Ev Yönetimi Meslek Temel Ders Kitabının yazılmasında 570 sayılı Tebliğler Dergisinde yayınlanan «Okul kitaplarında aranacak genel vasıflar»a uyulmakla beraber, herhangi bir sınıfın öğretim programı yerine kitabın orta dereceli kız teknik öğretim okullarının tümüne cevap verebilmesi gözönünde tutulmalıdır.

2 — Ev yönetimi meslek temel ders kitabında ekteki başlıklar gözönünde tutularak gerekli bütün konular işlenmelidir.

3 — Kitapta günümüzün genel ev ekonomisi anlayışına uygun görüşlere ve ilkelere, ayrıca konunun işlenmesinde yararlı olacak tablo, plan ve benzerlerine yer verilmelidir.

4 — Temel bilgiler iyi ve doğru öğretilmeli ve konuların işlenmesinde bilgilerin basitten karmaşığa doğru verilmesi ilkesine uyulmalıdır.

5 — Kitap 17×24 boyutunda kâğıtlara basılmalıdır.

6 — Kitap 200 - 300 sayfa cıvarında olmalıdır.

EV YÖNETİMİ MESLEK TEMEL DERS KİTABI

KONULAR:

I — Ev Yönetiminin Anlamı ve İlkeleri:

A — Ev yönetiminin anlamı,

B — Ev yönetimi ilkelerinin çeşitli faaliyetlere uygulanması,

C — Karar vermede istekleri ihtiyaçlardan ayırma,

D — Karar vermede kişisel sorumluluklar, kişisel seçim ve kararı etkileyen unsurlar

II — Zaman, Enerji ve Paranın Kullanılması:

A — Zamanın değiri,

B — Enerjinin tanımlanması ve çeşitleri,

C — Paranın kullanılması.

III — Ev Tanımı, Bakımı, Düzenlenmesi ve Evde Güvenlik Tedbirleri,

IV — Aile ilişkileri ve Evde Davranış Kuralları,

NOT: Bu bölümler dışında olup işlenmesi gerekli görülen konuların kitaba eklenmesi için teklifte bulunulabilir.

RESİM MESLEK TEMEL DERS KİTABI ÖZEL ŞARTNAMESİ

1 — Resim meslek temel ders kitabının yazılmasında 570 sayılı Tebliğler Dergisinde yayımlanan «okul kitaplarında aranacak genel vasıflar»a uyulmakla beraber, herhangi bir sınıfın öğretim programı yerine kitabın orta dereceli kız teknik öğretim okullarının tümüne cevap verebilmesi gözönünde tutulmalıdır.

2 — Resim meslek temel ders kitabında ekteki başlıklar gözönünde tutularak gerekli bütün konular işlenmelidir.

3 — Kitapta temel bilgiler iyi ve doğru öğretilmeli ve konuların işlenmesinde bilgilerin basitten karmaşığa doğru verilmesi ilkesine uyulmalıdır.

4 — Konuların işlenmesinde günümüzün sanat anlayışına önem verilmelidir.

5 — Resim meslek temel ders kitabında Türk sanatını tanıtacak bilgilere ve örneklere de yer verilmelidir.

6 — Kitabın hazırlanmasında konuların analiz tekniği açısından ele alınmasında yarar vardır.

7 — Kitap 17×24 boyutunda kâğıtlara basılmalıdır.

8 — Kitap 300 - 350 sayfa civarında olmalıdır.

RESİM MESLEK TEMEL DERS KİTABI

KONULAR:

I — Resim (Temel Sanat Eğitimi),

II — Dekorotif Resim,

III — Moda Resmi,

IV — Reklam Resmi,

V — Resim Bilgilerinin Dekorasyonda kullanılması.

NOT: 1 — Bu bölümler dışında olup işlenmesi gerekli görülen konuların da kitaba eklenmesi,

2 — Kitabın «Resim I» ve «ResimII» olmak üzere iki bölümde hazırlanması için teklifte bulunulabilir.

GİYİM TARİHİ MESLEK TEMEL DERS KİTABI ÖZEL ŞARTNAMESİ

1 — Giyim Tarihi meslek temel ders kitabının yazılmasında 570 Sayılı Tebliğler Dergisinde yayımlanan «Okul kitaplarında aranacak genel vasıflara» uyulmakla beraber, herhangi bir sınıfın öğretim programı yerine kitabın orta dereceli Kız Teknik Öğretim Okullarının tümüne cevap verebilmesi gözönünde tutulmalıdır.

2 — Giyim Tarihi meslek temel kitabında ekteki başlıklar gözönünde tutularak gerekli bütün konular işlenmelidir.

3 — Kitapta temel bilgiler iyi ve doğru öğretilmeli ve konuların işlenmesinde bilgilerin basitten karmaşığa doğru verilmesi ilkesine uyulmalıdır

4 — Kitabın yazılmasında ülkemizdeki etnografik malzemenin değerlendirilmesi amacı gözönünde tutulmalıdır.

5 — Kitap 17×24 boyutunda kâğıtlara basılmalıdır.

6 — Kitap 200 sayfa civarında olmalıdır.

GİYİM TARİHİ MESLEK TEMEL DERS KİTABI

KONULAR:

I — Giyim Tarihi Hakkında Genel Bilgi:

A — Giyim tanımı ve evreleri,

B — Giyim tarihinde çalışma metodu,

C — Şematik kronolojik ve terminoloji (Genel),

D — Genel giyim tarihi kronoloji.

II — Foklor ve Etnografyanın tanımı ve kapsamı:

A — Türk giyimine giriş,

B — Türk giyimini derleme metodu,

C — Türk giyiminde genel kıyafetler,

D — Türk kıyafetindeki terminoloji.

YÖNETMELİK:

T. C.
ORMAN BAKANLIĞI
AĞAÇLANDIRMA
VE
EROZYON KONTROLÜ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Konu: Kamu Ağaçlandırmaları ve Ağaç Bayramı h.

Sayı: 1095 1-3-1973

KAMU AĞAÇLANDIRMALARI VE AĞAÇ BAYRAMI YÖNETMELİĞİ

Karar sayısı: 7/5267

Orman Bakanlığınca hazırlanan ilişik «Kamu Ağaçlandırmaları ve Ağaç Bayramı Yönetmeliği»nin yürürlüğe konulması; Milli Savunma, İçişleri, Maliye, Millî Eğitim Bakanlıklarının ve Sayıştay Başkanlığının uygun görüşlerine dayanan adı geçen Bakanlığın 13/10/1972 tarih ve 31-9/4632 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulunca 26/10/1972 tarihinde kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI
C. SUNAY

Başbakan *F. MELEN*	Devlet Bakanı *D. KİTAPLI*	Devlet Bakanı *İ. ARAR*
Devlet Bakanı *Z. BAYKARA*	Devlet Bakanı *Prof. İ. ÖZTRAK*	Adalet Bakanı *F. ALPASLAN*
Millî S. Bakanı V. *İ. ARAR*	İçişleri Bakanı *F. KUBAT*	Dışişleri Bakanı Ü. H. BAYÜLKEN
Maliye Bakanı *Z. MÜEZZİNOĞLU*	Millî Eğ. Bakanı V. *F. ALPASLAN*	Bayındırlık Bakanı *M. ÖZTEKİN*
Ticaret Bakanı *N. TALU*	Sa. ve S. Y. Bakanı *Dr. K. DEMİR*	Güm. ve T. Bakanı *H. ÖZALP*
Tarım Bakanı *İ. KARAÖZ*	Ulaştırma Bakanı *R. DANIŞMAN*	Çalışma Bakanı *A. R. UZUNER*
Sanayi ve T. Bakanı *M. EREZ*	E. ve T. K. Bakanı *N. KODAMANOĞLU*	Tu. ve Ta. Bakan. *E. Y. AKÇAL*
İmar ve İs. Bakanı *T. TOKER*	Köy İşleri Bakanı *Prof. N. SÖNMEZ*	Orman Bakanı *Prof. S. İNAL*
	Genç. ve S. Bakanı *A. KARAKÜÇÜK*	

KAMU AĞAÇLANDIRMALARI VE AĞAÇ BAYRAMI YÖNETMELİĞİ

(26/10/1972 tarih ve 7/5267 sayılı Kararnamenin ekidir.)

Amaç:

Madde 1 — 6831 sayılı Orman Kanununun 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67 nci maddeleri gereğince, yurta ağaç sevgisini yaymak amacı ile sahaları uygun olan okul ve kışlalarla kamu kuruluşlarında veya civarında bu amaca ayrılabilecek Devletin hüküm ve tasarrufu altında veya özel mülkiyetinde veya kuruluşların özel mülkiyetindeki arazide, mezkûr Kanunun 65 inci maddesi esasları dahilinde temin edilebilecek fidanlarla, hazırlanacak plân ve program esasları dairesinde her yıl ağaçlandırma yapılması, korunması ve bu amacın gerçekleşmesi için ilgili Bakanlık ve kuruluşların yapacakları işbirliği, bu Yönetmelik hükümlerine göre yürütülür.

İşbirliği:

Madde 2 — Bu Yönetmelik esaslarının yerine getirilmesinde Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı ve Orman Bakanlığı ile ilgili diğer Bakanlıklar ve Kuruluşlar işbirliği yaparlar.

Madde 3 — Okul, askerî birlik ve kamu kuruluşlarının yapacağı ağaçlandırmalar ve buna ilişkin müşterek çalışmalar mahallin Mülkiye Amiri Başkanlığında Garnizon Komutanı veya Temsilcisi, Orman ve Millî Eğitim Bakanlıkları temsilcileri ile ilgili Belediye Başkanları ve bu çalışmalara katılması mahalli Mülkiye Amirince gerekli görülen kamu kuruluşları ve ağaçlandırma dernekleri temsilcilerinden oluşan mahalli «Kamu Ağaçlandırmaları Kurulu» tarafından plânlanır ve yürütülür.

Uygulamalarda kamu kuruluşlarına düşen görevler «Kamu Ağaçlandırmaları Kurulu» tarafından bir protokolla tesbit olunur.

Madde 4 — 1 inci maddedeki esaslar dahilinde ağaçlandırma yapacak olan bütün kuruluşlar Orman Bakanlığı Teşkilâtından temin edecelkeri «Ağaçlandırmalar için istek formu»nu doldurarak Orman Bakanlığının en yakın ilgili kuruluşuna istekte bulunurlar.

İstekler, Orman Teşkilâtınca sıraya konularak elverişli görülen yerler için «Kamu Ağaçlandırmaları Kurulu»nunda görüşü alındıktan sonra ağaçlandırma projesi düzenlenir ve bu projeler aynı Kurulun bilgi ve onayına getirilir.

Kabûl edilen ağaçlandırma projeleri, kuruluşların olanakları da dikkate alınarak bir zaman plânı içinde uygulamaya konulur.

Okul bahçeleri ve civarında yapılacak ağaçlandırmalar:

Madde 5 — Okul sınırı içindeki veya civarında Devlet. Özel İdare, Belediye ve köylere ait olupta okula bu amaçla tahsis olunacak arazide dikilecek olan fidanların bakım ve korunmasından okul idareleri sorumludur. Devlete ait arazilerin ağaçlandırmalarına ve korunmalarına, okullar Devlet tarafından atanan görevlilerle işbirliği yapmak suretiyle olanakları oranında katkıda bulunurlar.

Madde 6 — Okul idareleri, ağaç sevgisini yaymak ve kökleştirmek amacıyla Orman Teşkilâtı ile işbirliği sağlıyarak konferanslar toplantılar düzenler.

Madde 7 — Milli Eğitim Müdürlükleri ağaç yetiştirilmesi ve orman konularında il çapında, ilk ve orta öğretim seviyesinde kompozisyon, şiir ve resim dallarında yarışmalar açar. Her okul yarışma birincilerini kendi öğrencileri arasından seçer ve bunları uygun bir biçimde ödüllendirirler.

Madde 8 — Okul idareleri yarışma birincilerini eserleri ile birlikte ilin «Kamu Ağaçlandırmaları Kurulu»na bildirir. Bu Kurulun belirliyeceği jüri, okul birincileri arasından ayrı ayrı değerlendirme yaparak il çapında yarışmaların 1 inci 2 nci ve 3 üncülerini seçer.

İlk üç dereceyi kazanan eserler, o mıntıkada ağaç bayramının yapılacağı günde, halkın ve davetlilerin huzurunda okunur, sergilenir ve ödülleri verilir.

İllerde birincilik kazanan eserler, Orman Bakanlığına gönderilir. Ankara'da Millî Eğitim ve Orman Bakanlıklarınca belirlenecek bir juri tarafından değerlendirilir ve bu eserlerin Türkiye 1 inci, ve nci ve 3 üncüleri seçilir. Bu eserler sergilenir ve ödülleri verilir.

Askeri birliklerde yapılacak ağaçlandırmalar:

Madde 9 — Ağaçlandırma yapacak askerî birlikler, mahallî garnizon komutanlıkları tarafından seçilir ve 4 üncü maddede belirtilen esaslara göre Orman Teşkilâtına müracaatta bulunulur.

Madde 10 — Birliklerin yapacakları ağaçlandırmanın, dikim, bakım ve korunmasından ve başarıya ulaştırılmasından birlik komutanları sorumludur. Bunun için orman mühendisi yedek subayların teknik bilgisinden, erlerin işgücünden ve birliğin diğer olanaklarından faydalanılır.

Madde 11 — Harp eğitimi aksatılmadan, yapılacak ağaçlandırmalarda askerî zaruretlerin istediği savunma, gizleme ve diğer gereklerde gözönünde tutulur.

Madde 12 — Erlerin eğitim programında ormancılık ve ağaçlandırma konularına yer verilir. Bu eğitimde de yedek subay orman mühendislerinden faydalanılır. Gerektiği takdirde mahallin Orman Teşkilâtından konferans vermek üzere teknik eleman isteğinde bulunulur.

Diğer kamu kuruluşlarının yapacakları ağaçlandırmalar:

Madde 13 — Ağaçlandırma yapacak olan diğer kamu kuruluşları, çalışmaların başarıya ulaştırılması ile yükümlüdür. Dikim, bakım ve koruma işleri, kuruluşların tamamen kendi olanakları ile sağlanır.

Müşterek hükümler:

Madde 14 — Yapılacak ağaçlandırmalar için lüzumlu bulunan fidanlar, Orman Bakanlığından temin edilir.

Orman Kanununun 65 inci maddesi gereğince verilecek fidanların ambalaj malzemeleri ve taşınması, ilgili kuruluş tarafından sağlanır. Ancak taşıma olanakları olmayan okulların fidanları yol ve taşıma olanaklarının uygun ve agaç durumunun yeterli olması kaydı ile kamu kuruluşlarına ait araçlarla taşınabilir.

Madde 15 — Ağaçlandırma projeleri ormancılık eğitimi görmüş teknik elemanlar tarafından arazinin mülkiyet ve civar durumu incelendikten sonra düzenlenir.

Madde 16 — Çit fidanları hariç hakikî fidan ihtiyacı 500 adedi aşan yerler için ağaçlandırma projesi düzenlenir. 500 adetten az ihtiyaç için proje tanzimine lüzum olmayıp, bu takdirde kamu kuruluşlarına, mahallî Orman Teşkilâtınca, ağaçlandırma mevsimi, dikilecek fidanın cinsi dikim şekli, fidanların bakımı ve muhitin özellikleri de dikkate alınarak gerekli bilgi verilmesi ve tavsiyelerle yetinilir.

Madde 17 — Proje uygulamaları, Orman Bakanlığı Teknik elemanları tarafından, ekolojik bir bağımsızlık kazanıncaya kadar kontrol edilir Lüzum görülecek hususlar hakkında gerekli uyarılarda bulunulur. İlgili kuruluşlar bu uyarıları yerine getirmekle yükümlüdürler

Madde 18 — Mahallî «Kamu Ağaçlandırmaları Kurul»ları Orman Bakanlığı ilgililerinin getireceği önerileri dikkate alarak yapılacak ağaçlandırma alanlarının birisinde bölgenin ağaç bayramını düzenler.

Madde 19 — Her yılın ilkbaharında, yörenin iklim koşullarına göre tesbit edilecek bir hafta orman haftası olarak ilân olunur ve bu hafta içerisinde ağaç bayramı yapılır Orman haftasında, okullarda ve kışlalarda orman ve ağaçlandırma konularına geniş yer verilecek şekilde ağaçlandırma kurullarınca bir program hazırlanır ve uygulanır.

Madde 20 — Özellikle orman haftası öncesinde, halkın ilgisini çekmek ve ağaç bayramına geniş ölçüde katılmasını sağlamak amacı ile Turizm ve Tanıtma Bakanlığı, TRT Kurumu Genel Müdürlüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı ve basının mahallî temsilcilerinin yardımları Kurulca sağlanır.

Madde 21 — Projelerin başarı ile yürütülebilmesi için gerektiğinde DSİ, Karayolları, YSE, Topraksu, Ziraî Mücadele ve Ziraî Karantina Genel Müdürlükleri, Özel İdare Müdürlükleri ile Belediyelerin yardımı «Kamu Ağaçlandırmaları Kurul»larınca sağlanır.

Madde 22 — 8 inci maddede sözü edilen eserlerden illerde ilk üç dereceye giren eserlerin sahiplerine verilecek ödüllerle, Türkiye 1 inci, 2 nci ve 3 üncülerinin ödülleri Orman Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü bütçesine konulacak ödenekle karşılanır.

Madde 23 — Proje alanlarında 17 inci maddede yazılı hususlar ilgililerce yapılacak uyarılara rağmen yerine getirilmediği takdirde yeniden yapacakları fidan isteklerinde bu husus dikkate alınır.

İller itibariyle ağaçlandırma çalışmalarında devamlılık ve üstün başarı gösteren okullar, askeri birlikler ve kuruluşlar, mahallî «Kamu Ağaçlandırmaları Kurulu»nca tesbit edilerek, Orman Bakanlığınca ilân olunur.

Geçici Madde — Bu Yönetmelikle, Orman Genel Müdürlüğünün 18/10/1958 gün Şb. 6-6913-5 sayı ve Tarım Bakanlığının 18/10/1958 günlü olurlariyle yürürlüğe girmiş bulunan «Okullar ve Askerî Birliklerle Yapılacak Müşterek Ağaçlama Yönetmeliği» ve alâkalı umumî emirlerdeki değişik hususlar yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 24 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 25 — Bu Yönetmelik hükümlerini Millî Savunma, İçişleri, Millî Eğitim ve Orman Bakanları yürütür.

AĞAÇLANDIRMA İÇİN İSTEK FORMU

Ağaçlandırmayı Yapacak Müessese Adı ve Adresi :

AĞAÇLANACAK SAHANIN

1 — Mevkii :

2 — Vüs'ati (Dekar) :

3 — Mülkiyeti :

a) Pafta, Ada, Parsel Noları :

Pafta No.	Ada No.	Parsel No.

4 — Arazinin nev'i (park, bahçe, tarla hali arazi v.s.- :

5 — Sulama yapılıp yapılamıyacağı :

6 — AĞAÇLAMANIN GAYESİ

(Park, koru, mesire yeri gelir getirecek orman tesisi v.s.) :

7 — İSTENİLEN FİDANLARIN

Cinsi	Yaşı	Adedi

8 — Bakım ve Korunmanın nasıl ve kimin tarafından yapılacağı :

Müessese Yetkilisi
Adı Soyadı

(Bu kısım Orman Teşkilâtı tarafından doldurulacaktır)

1 — Saha civarındaki ağaç cinsleri ve durumları :

2 — Sahaya evvelce dikilen ağaç varsa cins ve durumları :

3 — Ağaçlamanın gayesi :

4 — Bakımı :

5 — Arazinin Meyil ve Marazi :

6 — SU DURUMU

(Kaynağın çeşidi, sahibi, verimi Sn/Lt. v.s.)

7 — Toprağın türü ve derinliği

8 — Dikim şekli ve zamanı :

9 — Fidanlara verilecek aralık, mesafe :

10 — DİKİLMESİ UYGUN GÖRÜLEN FİDANLARIN

Cinsi	Yaşı	Adedi	Ambalaj şekli

11 — Dikim. bakım ve Koruma ile ilgili tavsiyeler :

Tetkikatı Yapan
Adı Soyadı Görevi

GENELGELER:

YAYIMLAR VE BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı: 02235 28-2-1973

10689

Konu: «İlk Tıbbi Yardım» adlı eser h.

Prof. Dr. Derviş Manizade tarafından hazırlanan aşağıda adı fiatı ve satış adresi belirtilen eserin, Sağlık Okulları, İlk Öğretmen Okulları Gezici Köy Kursları ve Orta Dereceli Okul Öğretmen ve Öğrencileri için müracaat kitabı olarak kabul edilmesi uygun görülmüştür.

Hüseyin Rahmi KILIÇ
Millî Eğitim Bakanı a.
Yayımlar ve Basılı Eğitim
Malzemeleri Genel Müdürü

Kitabın Adı:	*Fiatı:*	*Satış Adresi:*
İlk Tıbbi Yardım	20 Lira	Prof. Dr. Derviş Manizade Cumhuriyet Cad. Nu: 107/7 Taksim — İstanbul

YAYIMLAR VE BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı: 02332 3-3-1973

10690

Konu: İlkokul 1. ve 2. sınıf öğrencilerine ait kitaplar h.

Rasim Kaygusuz tarafından hazırlanan aşağıda adı, fiyatı ve satış adresi belirtilen eserlerin, ilkokul 1. ve 2. sınıf öğrencileirne tavsiye edilmeleri uygun görülmüştür.

Hüseyin Rahmi KILIÇ
Millî Eğitim Bakanı a.
Yayımlar ve Basılı Eğitim
Malzemeleri Genel Müdürü

Kitapların adı:	*Fiatı:*	*Satış Adresi:*
1. Cin Ali'nin Atı	100 Krş.	Rasim Kaygusuz Ulus, Sanayi Cad. Kızılbey Sok. Koloğlu Apt. Nu: 1/8 — Ankara
2. Cin Ali'nin Topu	" "	
3. Cin Ali'nin Topacı	" "	
4. Cin Ali'nin Karagözlü Kuzusu	" "	
5. Cin Ali'nin Oyuncakları	" "	
6. Cin Ali Okula Başlıyor	" "	
7. Cin Ali Okulda	" "	
8. Cin Ali Çocuk Bahçesinde	" "	
9. Cin Ali İle Berber Fil	" "	
10. Cin Ali Kır Gezisinde	" "	

YAYIMLAR VE BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı: 02496 5-3-1973

10691

Konu: «Elektrik Bilgisi» adlı eser h.

Temel Şener ve Salim Savcı tarafından hazırlanan aşağıda adı, fiatı ve satış adresi belirtilen eserin, Sanat Enstitülerine tavsiye, Makine Ressamlığı, Ağaçişleri, Yapı, Sıhhî Tesisat bölümleri ile Motor Sanat Enstitülerinde okutulan «Elektrik Bilgisi» dersi için de yardımcı ders kitabı olarak kabul edilmesi uygun görülmüştür.

Hüseyin Rahmi KILIÇ
Millî Eğitim Bakanı a.
Yayımlar ve Basılı Eğitim
Malzemeleri Genel Müdürü

Kitabın Adı:	*Fiatı:*	*Satış Adresi:*
Elektrik Bilgisi	850 Krş.	Gül Yayınevi ve Dağıtım Merkezi Kızılay Çelikkale Sokak Nu: 11 — Ankara

BU DERGİDEKİ KANUNLAR, KARARLAR VE TAMİMLERLE DİĞER YAZILAR TARAFIMIZDAN OKUNMUŞTUR

1	12	23	34	45
2	13	24	35	46
3	14	25	36	47
4	15	26	37	48
5	16	27	38	49
6	17	28	39	50
7	18	29	40	51
8	19	30	41	52
9	20	31	42	53
10	21	32	43	54
11	22	33	44	55

MİLLÎ EĞİTİM BASIMEVİ — ANKARA